

Az írat elektronikus íratról
készített másolat

2020 JÚN 08.

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA

képviselőként eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvéd Kamara tagja

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 70.	
FÓLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐÍRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2020 -06- 0 8
PÉLDÁNY:	IV.
MELLÉKLET:	KÖZTÜK
FÓLAJSTROMSZÁM:	ON:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

N/ 01171 - 0 / 2020

2020 JÚL 06.

/1. A

Kezelőiroda:

21

db

Elektronikus benyújtás

Tárgy: Alkotmányjogi panasz a Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24-I. végzése és a Fővárosi Ítéltábla 6. Pkf. 26.324/2020/2- sorszámú végzése ellen

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

- Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24-I. sorszámú – a 6.sz. végzés elleni fellebbezést hivatalból elutasító és felperest 1.800,- Ft eljárási illetékben marasztaló - végzése és ezt helybenhagyó
 - Fővárosi Ítéltábla 6. Pkf. 26.324/2020/2. sorszámú jogerős végzése
- alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Fővárosi Törvényszék az alkotmányjogi panasz elbírálásáig rendelje el az Abtv. 53.§ (3) bekezdése alapján a döntés végrehajtásának felfüggesztését, a felperest terhelő 1.800,- Ft illeték tekintetében.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

I. A keresetlevél idézés kibocsátása nélkül történő elutasításáról szóló jogerős bírósági döntés

1) A Fővárosi Törvényszék a 122. P.25.955/2016/4. sorszámú végzésével a felperes indítványozó keresetlevelét idézés kibocsátása nélkül elutasította, kötelezte a felperest 3.600,- Ft mérsékelt illeték megfizetésére az adóhatóság felhívására. A végzés ellen felperes által előterjesztett fellebbezés nem vezetett eredményre, a Fővárosi Ítéltábla a 6. Pkf. 25.885/2017/2. sorszámú – 2017. június 29. napján jogerős - végzésével az első fokú végzést helybenhagyta.

II. Az alkotmánybírósági eljárásra tekintettel a bírósági döntés végrehajtása felfüggesztésének kérelmezése

2) A felperes indítványozó a 2017. október 20-án kelt beadványában - jogi képviselő meghatalmazásával - alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék 122. P. 25.955/2016/4. sorszámú és a Fővárosi Ítéltábla 6. Pkf. 25.885/2017/2. sorszámú végzése ellen, amely panaszt az első fokú bíróságnál terjesztette elő. Felperes kérte az Alkotmánybíróságtól a jogerős végzések megsemmisítését, továbbá az első fokú bíróságtól az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 53. § (3) bekezdése alapján – a **döntés végrehajtásának a felfüggesztését.**

[Indítványozó utal arra, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 6. Pkf. 25.885/2017/2. sorszámú végzése ellen előterjesztett alkotmányjogi panaszt a IV/2147-4/2017. számú, 2019. október 22-én kelt végzésével visszautasította.(I/1 irat)]

III. A Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/6. sz. végzése „a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem” elutasításáról

3) A Fővárosi Törvényszék, mint első fokú bíróság a 2017. november 27-én kelt 122. P. 23.863/2017/6. sorszámú végzésével a felperes „**végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította.**” (I/2 irat)

A bíróság a végzésének indokolásában kifejtette, hogy „a bíróság azt a folyamatban levő végrehajtást függesztheti fel a vonatkozó jogszabályhelyek alapján, amely a Vht. szabályozott bírósági végrehajtás körébe tartozik. A bírósági végrehajtás olyan végrehajtás, amelyet a bíróság foganatosít, és fogalma a közigazgatási, valamint adóvégrehajtás fogalmával állítható szembe, amelyek esetén a végrehajtási cselekményeket a közigazgatási hatóság, illetve az adóhatóság foganatosítja. Figyelemmel arra, hogy nincs olyan bírósági végrehajtás folyamatban, amelynek felfüggesztésére sor kerülhetne, ugyanakkor a bíróság a 122. P. 25.955/2016. számon benyújtott keresetlevél beadásához fűződő jogi hatályok fenntartottak, a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem nem megalapozott. A bíróság megjegyezte, hogy a felperes végrehajtási eljárás felfüggesztése iránti kérelmét a 3.600,- Ft

mérsékelt illetéket feltüntető költségjegyzék lezárása körében sem teljesíthető, figyelemmel arra, hogy az Itv. 88.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Art. alapján az illetékek behajtása nem a bírósági végrehajtás körébe tartozik,” az illeték behajtása iránti ügyekben az állami adóhatóság jár el.

IV. Felperes fellebbezése a 122. P. 23.863/2017/6. sorszámú végzés ellen

4) Felperes indítványozó a 122. P. 23.863/2017/6. sorszámú végzés ellen – személyesen eljárva - fellebbezést terjesztett elő, mert álláspontja szerint az első fokú végzés jogszabálysértő volt, mert nem a felperes kérelméről döntött, miközben a felperesnek az Abtv. 53. § (3) bekezdésére alapított kérelmet elbírálatlan maradt. Ezzel megsértette a Pp. 215. §-át. Felperes nem a **(bírósági) végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet terjesztett elő**, mivel bírósági végrehajtás nincs folyamatban; hanem az alkotmányjogi panaszban támadott **döntés végrehajtásának felfüggesztését kérte**.

A Fővárosi Törvényszék 122. P. 25.955/2016/4. sorszámú és a Fővárosi Ítélet tábla 6. Pkf. 25.855/2017/2. sorszámú döntése végrehajtásáról való bírósági határozat meghozatala tehát nem ütközött semmilyen jogszabályba.

A bíróság által az alkotmányjogi panaszban támadott **döntés végrehajtásának felfüggesztése tehát semmilyen jogszabályba nem ütközött**. Erre tekintettel a bíróság megalapozatlanul és jogszabálysértően utasította el a felperes kérelmét.

Mivel a felperes kérelme tárgyában első fokú bírósági döntés nem született, ugyanakkor a bíróság olyan kérelemről döntött, amelyet felperes nem terjesztett elő, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 258. § (1) bekezdése alapján felperes kérte az első fokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra utasítását. Felperes kérte a fellebbezési költségének megállapítását a Pp. 259. §-a útján alkalmazandó Pp. 252, § (4) bekezdése alapján. Ennek mértékét felperes a Pp. 75.§-a alapján – figyelemmel a 32/2003.(VIII.22.)) IM rendelet 3. § (3)-(4) bekezdés és 4/A.§-a alapján - 5.000,- Ft ügyvédi munkadíjban + 27 % áfában (1.350,- Ft)= 6.350,- Ft-ban és 1.500,- Ft költségtérítésben – mindösszesen: **7.850,- Ft-ban kérte megállapítani.**

Utalt továbbá arra, hogy az Abtv. 53.§ (4) bekezdése szerinti kérelmet elutasító döntése elleni fellebbezési illeték lerovását az Abtv. 54. § (1) bekezdése értelmében felperes a fellebbezésén leróni mellőzte.

5) A Fővárosi Törvényszék a 2018. április 19. napján kelt **122. P. 23.683/2017/20-II.** sorszámú - [REDACTED] bíró által hozott - végzésében felhívta felperest, hogy a 6. sorszámú végzés ellen 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése hiányait 8 napon belül pótolja. Rójon le 18.000,- Ft fellebbezési illetéket az Itv. 47.§ (1) bekezdése és Itv. 39.§ (3) bekezdés c) pontja alapján. A bíróság figyelmeztette felperest arra, hogy ha a fenti kötelezettségének határidőben nem tesz eleget vagy hiányosan teljesíti, a fellebbezését a bíróság hivatalból elutasítja. A végzést felperes 2018. május 14-én vette át. A bíróság a hiánypótlási felhívását tartalmazó 122. P. **23.683/2017/20-II.** sorszámú végzéshez nem csatolta az abban meghivatkozott „6. sorszámú végzés elleni 11. sz. fellebbezést”, amelyre vonatkozóan az állítólagos illetékhiányt észlelte.

Felperes indítványozó a **2018.május 22-én kelt** – a 122. P. 23.863/2017. ügyszámot feltüntető - válasziratában (amelyet 2018. május 22-én adott postára) jelezte, hogy tudomása szerint nincs folyamatban 122. P. **23.683/2017** számú peres eljárása folyamatban, így

végzés ismételt kézbesítése a felperes részére szükségtelen, hiszen a felperes a korábban kézbesített végzés alapján minden kétséget kizáróan tisztában volt azzal, hogy mely eljárásban terheli őt illeték fizetési kötelezettség, amelyet alátámaszt az, hogy a fentiekben hivatkozott 23. beadványát helyesen a jelen ügyszámú eljárásban terjesztette elő.

Figyelemmel tehát arra, hogy a fellebbező fél a hiánypótlásnak nem tett eleget, ezért a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) 237.§-a alapján a rendelkező rész szerint határozott.

A bíróság a végzésében számot adott arról, hogy miért 18.000,- Ft a felperes illetékfizetési kötelezettsége a 6. sorszámú végzés ellen 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés figyelembe vételével. Bíróság álláspontja szerint ebben az eljárásban (nem tudni melyikben) a per tárgy érték nem meghatározható, így az illeték számítás alapja 600.000,- Ft az [illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény] Itv. 39.§ (3) bekezdés c) pontja alapján. Az Itv. 47:§ (1) bekezdésében rögzített 3 %-os mérték alapján ezen illeték alap után 18.000,- Ft fellebbezési illetéket kellett volna felperesnek megfizetnie, amely fellebbezés elutasítása miatt az Itv. 58. § (1) bekezdés f) pontja alapján 10 %-ra mérséklődött, amely 1.800,- Ft. Ennek viselésére a felet kötelezte a bíróság a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (3) bekezdése alapján.

A bíróság utalt arra, hogy a végzés elleni fellebbezésről a tájékoztatás a régi Pp.233. § (1) bekezdésén, a pénzbírságról való tájékoztatás a régi Pp. 237.§-án alapul."

A bíróság egy borítékban kézbesítette felperes indítványozó számára a 122. P. 23.863/2017/24 sorszámú (kijavító) végzést, a 122. P. 23.863/2017/24-I. sorszámú végzést, és egy olyan 122. P. 23.683/2017/20-II. sz. végzést, amely piros színű tollal került javításra. A küldeményt felperes 2018.július 3-án vette át posta útján.

VI. Felperes fellebbezése a Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24-I. sorszámú végzés ellen

8) Felperes a 2018. július 8-án kelt beadványában – személyesen eljárva – fellebbezést terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24-I. sorszámú végzése ellen. *Elsődlegesen* kérte a végzés hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra utasítását; a fellebbezési perköltség megállapítását az állam terhére, másodsorban hogy arról a megismételt eljárás során az első fokú bíróság döntsön. *Másodlagosan* kérte a végzés megváltoztatását és a fellebbezés hivatalból való elutasításának mellőzését, valamint az 1.800,- Ft mérsékelt illeték megfizetésére kötelezés mellőzését. Kérte továbbá az állam terhére a fellebbezési perköltség megállapítását, másodsorban az alperes kötelezését a perköltség megtérítésére.

9) Felperes indítványozó a végzést több okból jogszabálysértőnek tartotta, amelyet az alábbiakban fejtett ki fellebbezésében.

a) Az Alaptörvény nem ismeri az „együtt-bíráskodás” vagy „kollektív-bíráskodás” jogintézményét, ezért a bírósági eljárásban - felperes véleménye szerint - nincs helye a peres eljárás során sem a „kalákában” való ügyintézésnek.

Tehát nem lehet az ügy elintézése során az aktát tologatni a bíróságon, úgy, hogy az egyes eljárási cselekményeket más-más hivatalos személy (akár több bíró, vagy bíró és

vélhetően ez elírás. Egyben csatolta a végzés másolatát egy példányban, amelyet kapott. Erre tekintettel felperes kérte, hogy azt a beadványát, amelyre tekintettel a fellebbezési illeték lerovását rendelte, a bíróság kézbesítse vissza. [I/3 felperesi irat]

Felperes egyben közölte, hogy vitatja, hogy a fellebbez, a 18.000,- Ft fellebbezési illeték lerovása alá esne, különösen arra tekintettel, hogy a felperes olyan kérelmet nem terjesztett elő, amely határozatot a bíróság a 6. sorszámú végzésben hozott. Álláspontja szerint a illetékfizetési kötelezettség esetén az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) alapján a fellebbezés 7.000,- Ft minimális illeték alá esik.

V. A Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24-I. sorszámú – fellebbezést hivatalból elutasító – végzése

6) A Fővárosi Törvényszék - [REDACTED] bírósági titkára - a 2018. május 28-án kelt 122. P. 23.863/2017/24. sorszámú végzésében a bíróság (nem tudni milyen számú?) 20-II.sorszámú végzés számozását akként javította ki, hogy az helyesen „122. P. 23.863/2017/20.-II.”. A végzés ellen a fellebbezést a bíróság kizárta. Az indokolás szerint a bíróság észlelte, hogy a 20-II. végzés számozása során hibát vétett, és azt kijavította. [I/4 irat]

A bíróság a felperesnek megküldte a 122. P. 23.683/2017/20-II. sorszámú végzés valaki által piros íronnal javított példányát, amelyen a kijavítás szövege nincs feltüntetve, hanem az ügyszámban a „683” számrész megcsillagozásra és áthúzásra került, az alábbi szöveg feltüntetésével: „Záradék: javítva a 24. számú végzés szerint, Bp. 2018.05.25. ismeretlen aláírás” és 118. sz. körbélyegző lenyomat. [I/5 irat]

7) A Fővárosi Törvényszék a 2018. május 28. napján kelt – [REDACTED] bírósági titkár által hozott – 122. P. 23.863/2017-24-I. sorszámú végzésében a 2017. november 27. napján kelt 6. sorszám alatti végzés ellen a felperes által 11. sorszámon előterjesztett fellebbezést hivatalból elutasította. Az illeték mérsékelt összegét 1.800,- Ft-ban állapította meg, melyet felperes visel. A bíróság kötelezte felperest, hogy fizessen be 1.800,- Ft mérsékelt fellebbezési illetéket az állam javára, a lakóhelye szerinti adó- és vámigazgatóság hivatal felhívásában megjelölt módon és számlára. A Törvényszék a végzés ellen fellebbezést biztosított. A kioktatás tartalmazza, hogy „aki a fellebbezést elutasító határozat ellen nyilvánvalóan alaptalan fellebbezéssel él, a másodfokú bíróság pénzbírsággal sújthatja.” [I/6 irat]

A bíróság a végzést az alábbiakkal indokolta

„A végzés indokolása szerint a 20-II. végzésben a felperest a bíróság hiánypótlásra hívta fel 8 napos határidővel a fellebbezést előterjesztő felet a fellebbezés hiányainak pótlására, azaz arra, hogy 18.000,- Ft fellebbezési illetéket rójon le. A bíróság figyelmeztette a fellebbező felet, hogy amennyiben e kötelezettségének határidőben nem tesz eleget vagy hiányosan teljesíti, a bíróság a fellebbezést hivatalból elutasítja.

A bírósági végzés szerint a bírósághoz 2018. május 22-én határidőben érkezett 23. sorszámú beadványában jelezte, hogy a bíróság a 20-II. ügyszámot rosszul tüntette fel, ezért kérte a végzés visszakézbesítését anélkül, hogy az illetékfizetési kötelezettségének eleget tett volna, illetve beadványában az a megjelölt illeték összegét vitatta.

A bíróság a végzésben hivatkozott arra, hogy a bíróság a 24. sorszámú végzésével a a 20-II. végzés számozását kijavította. Ezzel egyidejűleg a bíróság úgy ítélte meg, hogy a hiánypótló

bíróági titkár vagy bírósági ügyintéző) teszi meg a bíróság nevében, majd aztán valaki ezek közül a bíróság nevében az ügydöntő határozatot is meghozza.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes, pártatlan és időszerű bírósági tárgyaláshoz (eljáráshoz) való jog ilyen eljárás mellett nyilvánvalóan hogy nem értelmezhető gondosan, és az Alaptörvény szerint megvalósultnak.

Felperes véleménye szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, az az eljárás, amely a perben történt. A félnek a törvényes bíróhoz való joga kapcsán bíróként az ügy elintézésére kijelölt [REDACTED] bíró [Lásd a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 8-11. §-ában foglalt rendelkezést] helyett a peres eljárásban belépett egy nem törvényesen kijelölt bíró, hanem egy bírósági titkár, és ő javítja ki [REDACTED] y bíró végzését, valamint ő hozza meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogból való kizárásról rendelkező bírósági határozatot.

A perben tehát a felperestől elvonásra került a törvényes bírója 24. és 24-I. végzés meghozatalával úgy, hogy erről a felperest az ügyben előzetesen nem értesítették arról, hogy a kijelölt bíró eljárásnak akadálya lenne.

A Pp. 12/A.§-a szerinti bírósági titkári hatáskör nem eredményezheti az ügynek a kijelölt bírótól való elvonását. Felperes véleménye szerint a bírósági titkár csak abban az esetben járhat el, ha a bíró valamilyen ok miatt a végzés meghozatalában akadályozva van; azaz üzemszerűen nem járhat el az adott bírósági peres ügyben, azokban az esetekben sem, amelyekben a törvény szerint az ügyből egyébként - hatásköre folytán - nincs kizárva (ilyen kizárt eset: az ítélet meghozatala, az ideiglenes intézkedés tárgyában való döntés, valamint tárgyalás tartása).

A perben [REDACTED] bíró 2018. február 14-én (15. jkv.), április 18-án (19. jkv.) , majd június 1-jén (25.jkv.) tárgyalást tartott. A felperes a 2017. október 24-én kelt alkotmányjogi panasa alapján előterjesztett kérelméről [REDACTED] bíró a 2017. november 27-én kelt 6. sorszámú végzésében döntött és „a felperes végrehajtási eljárás felfüggesztése iránti kérelmét” (amely kérelmet felperes nem terjesztett elő) elutasította. A végzés elleni fellebbezés felperes 2017. december 20-án kelt beadványában terjesztette elő. [REDACTED] bíró a hiánypótlásra felszólító 122. P. 23.683/2017/20-II. sz. végzését 2018. április 19-én hozta meg, amelyre felperes a 2018. május 22-én előterjesztett válasziratában reagált. Nincs adat arra, hogy a hiánypótlási felhívást – [REDACTED] bíró miért több 3 hónap késedelemmel hozta meg, amikor erre a régi Pp. 95.§ (1) és (3) bekezdés alapján a törvény csak 30 napon belül biztosított lehetőséget. Nincs adat arra sem, hogy az eljárásba milyen okból kapcsolódott be [REDACTED] bírósági titkár, és javította ki a 122. P. 23.863/2017/24. sorszámú végzésével [REDACTED] bíró 20-II. végzését, valamint hozta meg a fellebbezést hivatalból elutasító 24-I. sz. végzését. A bírósági titkár a 24. és 24-I. végzését 2018.május 28-án hozta meg, azonban csak 2018. június 20-án került postára adásra. A bíróság 25. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvet a 2018. június 1-jei tárgyalásról szintén ezen a napon adta postára.

A bíróság mindezekre tekintettel nem volt szabályszerűen megalakítva, így elsődlegesen felperes kéri a 122. P. 23.863/2017/24-I. végzésnek a Pp. 259. §-a alapján alkalmazandó Pp. 252. § (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását.

b) Felperes álláspontja szerint a perben a 122. P. 23.683/2017/20-II. sorszámú végzés hatályos hiánypótlási felhívásnak nem tekintendő, mivel a felhívás nem a felek között folyamatban levő 122. P.23.863/2017. számon folyó peres eljárásra vonatkozott.

A hiánypótlási felhívást az első fokú bíróság a 122. P. 23.683/2017/20-II. sorszámú végzésben adta ki úgy, hogy felperes részére a bíróság nem kézbesítette vissza azt az iratot, amelynek illetékhiányát a bíróság pótoltatni kívánta.

A felperes a 2018. május 22-én kelt válasziratában *annak a beadványának a visszakézbesítését kérte, amelyre tekintettel a bíróság a 18.000,- Ft illeték lerovását rendelte el; azaz nem a hiánypótlási felhívásnak az ismételt kézbesítését kérte, mint ahogy a 24-I. sz. végzés ezt tartalmazza.* A hiánypótlási végzést a felperes ugyanis átvette.

A felperes nem lehetett tisztában azzal, hogy mire vonatkozóan kell – az alkotmányjogi panasz tekintetében – a 18.000,- Ft illetéket az államnak megfizetnie, mivel a bíróság azt a beadványt, amelyre tekintettel az illetéket felperesnek meg kellett fizetnie, nem kézbesítette vissza. **Eppen a felperes jóhiszeműségét támasztja alá, hogy a bíróságnak felperes a 2018. május 22-én kelt válasziratát azon ügyszámon küldte meg, amely a felek közötti ügyben a felperesnél levő bírósági iratokból rendelkezésre állt. A Fővárosi Törvényszék ugyanis a perben, a felperes egyetlen iratát sem kézbesítette vissza, hogy a felperes tudomást szerezzen arról, hogy a bíróság a beadványait mely alszámon kezeli.**

A bíróság hibájából előálló elírást a bírósági titkár által hozott végzés nem háríthatja át a felperes felelősségi körébe. **Az elírás nem a per, illetve a bírósági ítékezés velejárója, hanem a bíró, illetve a bírósági ügyvitelt végzők pontatlanságából eredő jogellenesség.** Felperes véleménye szerint az elírt ügyszámon meghozott, a felet kötelező végzés joghatás kiváltására nem alkalmas. **A végzés a joghatást csak a kijavítást követően képes kiváltani.**

A végzés kijavításának hatálya a felperes részére **a 24. sz. végzés kézbesítésével 2018. július 3-ával állt be.** Az első fokú bíróság ennek a 24. sz. kijavító végzéssel kijavított 20-II. sz. végzésnek a teljesítési hatályát – a 8 napos határidő figyelembe vételével – csak a hivatalból történt kijavítást követően a 24. sz. végzés kézbesítésétől [Lásd a régi Pp. 219.§ (1) bekezdés d) pontját] vehette volna figyelembe, **amely határidő július 11-én telt volna el.**

A kijavító végzésnek ugyanis nincs visszaható hatálya, mivel ilyen rendelkezést a régi Pp. nem tartalmaz. A kijavításig és a kijavító végzésnek az érdekelt részére történő kézbesítéséig – jelen esetben a felperesre vonatkozó kötelezés miatt – az eredeti végzésben foglaltakat nem lehet érvényes és hatályos felhívásnak tekinteni.

Erre tekintettel a Fővárosi Törvényszéknek a 2018. május 28-án kelt a fellebbezést hivatalból elutasító 122. P. 23.863/2017/24-I. sorszámú végzése – amely csak 2018. június 20-án lett postára adva - idő előtti, **mivel azt csak a 8 napos hiánypótlási határidő lejártát követően (2018. július 11-ét követően) lehetett volna meghozni.**

Erre tekintettel felperes a 122. P. 23.683/2017/20-II. sz. végzésben foglalt hiánypótlási felhívás joghatással nem rendelkezett, a felperesnek azt nem kellett teljesítenie. A hiánypótlás nem teljesítése mivel a felperes terhére nem róható, az fellebbezés hivatalból való elutasításának jogkövetkezményeit sem lehetett volna felperessel szemben alkalmazni.

Az illeték hiányra való hiánypótlási felhívás felperes véleménye szerint azért sem volt jogi hatállyal bíró, mert az eljárás első fokú bíróság **a régi Pp. 85.§ (1) és (3) bekezdésében foglalt**

határidőket megszegve járt el. Felperes álláspontja szerint a hiánypótlási felhívás csak a régi Pp. 85. § (1) bekezdésében foglalt határidő alatt, tehát a fellebbezés érkezésétől számított 30 napos határidő alatt adható ki a régi Pp. 85.§ (3) bekezdésében foglalt elutasítás jogkövetkezményével.

Ezen határidőnek a bíróság által történő elmulasztása esetében nincs lehetőség a fellebbezés (hivatalbóli) elutasításának terhével az illeték lerovására vonatkozó hiánypótlási felhívás kiadására.

Az esetleges illetékhiánnyal kapcsolatos eljárással kapcsolatban felperes utal a 2018. január 8. napján kelt 3.sz. előkészítő iratában kifejtettekre.

Erre tekintettel felperes kérte a végzés megváltoztatását és a fellebbezés hivatalból való elutasításának, továbbá a felperes 1.800,- Ft illetékben való marasztalásának mellőzését.

c) Jogszabálysértő a 122. P. 23.863/2017/24-I. sorszámú, fellebbezéssel támadott végzés jogorvoslati kiiktatást tartalmazó rendelkezése, mivel az a régi Pp. 220. § (3) bekezdésébe és a 222. §-ai rendelkezésébe ütközik.

ca) Nincs olyan törvényi rendelkezés, amely a Pp. 237.§-ának második mondatában foglalt jogszabályi rendelkezésről az első fokú bíróságnak tájékoztatást kellene adnia az első fokú bíróság végzésében a fellebbezési jogról való tájékoztatás körében.

[Felperes utal arra, hogy ezt a törvényi rendelkezést, amely szerint „*Azt, aki a fellebbezést elutasító határozat ellen nyilvánvalóan alaptalan fellebbezéssel él, a másodfokú bíróság pénzbírsággal (120. §) sújthatja.*” az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogot sértő rendelkezésnek tartja.]

Erre tekintettel mivel a végzés elleni fellebbezési lehetőséget tartalmazó utolsó mondatáról való tájékoztatást sem a Pp. 220. § (3) bekezdése, sem pedig a Pp. 237.§-a nem írja elő, a felperes kérte a végzésből mellőzni, mivel a tájékoztatás jogszabálysértő. A határozatra vonatkozó, jogszabályban foglalt formai és tartalmi követelményeit a bírósági titkár nem írhatja felül, mivel az eljárási törvények alkalmazása tekintetében a bíróság csak azt teheti, amit a törvény előír, azt azonban feltétlenül meg kell tennie.

cb) Nem felel meg a tisztességes eljárásnak a fellebbezés kapcsán az elektronikus kapcsolattartásról való kiiktatás, mivel felperes által nem ismert, hogy a perben bármelyik fél is elektronikus kapcsolattartásra volna kötelezett. Ha pedig ez így van, akkor – ilyen kötelezettség hiányában – nem aktualizált, ennél fogva jogszabálysértő a fellebbezés előterjesztésével kapcsolatos azon tájékoztatás, miszerint a kötelezett félnek a fellebbezést elektronikus kapcsolattartás útján kell előterjesztenie.

E tekintetben felperes utal arra, hogy a Fővárosi Ítélet előtt a jogi képviselő a régi Pp. 73/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján csak az ítélet vagy az ügy érdemében hozott végzések ellen előterjesztett fellebbezést előterjesztő fél számára kötelező, jelen fellebbezés azonban – amely a fellebbezés hivatalból való elutasítását támadja – nem tartozik ebbe a körbe.

d) Végül felperes utalt arra, hogy felperes a bírósághoz benyújtott alkotmányjogi panasz indítványában terjesztette elő az indítványban támadott I-II. fokú bírósági határozatok végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmét. Tehát a kérelem nem a „*végrehajtási eljárás felfüggesztése iránti kérelem*” volt, mivel egyrészt az ügyben nem indult végrehajtási eljárás, másrészt az ügyben olyan határozatok születettek, amelyek tekintetében a bírósági végrehajtási eljárás kizárt.

Az Alkotmánybíróság előtti eljárás az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 54.§-a alapján illetékmentes, az indítványozó a felmerült költségeit maga viseli.

Ebből következően az indítványban a támadott döntés (bíróági határozatok) végrehajtását a bíróság az Abtv. 53. § (4) bekezdése értelmében – az erre irányuló kérelem nélkül is - az Alkotmánybíróság eljárásnak befejezéséig - felfüggesztheti.

Felperes úgy véli, hogy bíróságnak ezzel kapcsolatos döntése az Alkotmánybíróság eljárásához kapcsolódik, amely döntés elleni fellebbezés illetékmentességet élvez.

A felperesnek tehát a 6. sorszámú végzés ellen 2017. december 20-án előterjesztett fellebbezése nem esett illetékfizetési kötelezettség alá.

Felperes megjegyzi, hogy az első fokú bíróság az illeték 18.000,- Ft-os összegét tévesen számolta, hiszen a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést nemperes eljárásban bírálhatja csak el, így az Itv. 39.§ (3) bekezdés c) pontja alapján – meg nem határozható per tárgy érték alapján – is az illeték alap 300.000,- Ft összege után az Itv. 47. § (1) bekezdése alapján irányadó 3 % alapul vételével az illeték 9.000,- Ft lenne.

A meg nem határozható per tárgy értéket azonban a bíróság nem vehette volna figyelembe, hiszen az Alkotmánybíróság előtti eljárásban az I-II. fokú bíróági határozatokban foglalt döntés felfüggesztésére mindösszesen 3.600,- Ft illeték tekintetében került volna sor (Lásd a Fővárosi Törvényszék 122. P. 25.955/2016/4. sz. végzését], így a 3.600,- Ft illeték alap figyelembe vételével a fellebbezési illeték 108,- Ft-os illetékére tekintettel a minimális 7.000,- Ft illetéket kellett volna lerónia, amelynek elmulasztása, a 10 %-os mérsékelt illetékkulcs figyelembe vételével 700,- Ft illetékfizetési kötelezettséget jelentett volna felperes számára.

A felperest tehát legfeljebb 7.000,- Ft illeték lerovására lehetett volna felhívni, amelynek a lerovás elmulasztása esetén a felperest nem a 24-I. sz. végzésben megjelölt 1.800,- Ft, hanem csupán 700,- Ft illeték terhelte volna.

Az első fokú bíróság megsértette a felperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes és időszerű bíróági eljáráshoz való jogát, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát, amikor a 2017. december 20-án előterjesztett fellebbezése nem került a Fővárosi Ítéltáblához felterjesztésre, és ebből az okból kifolyólag azt a Fővárosi Ítéltábla nem bírálhatta el.

10) Felperes perköltségét a régi Pp. 75. §-a alapján a fellebbezésében – összesen 14.360,- Ft összegben - számította fel tételes elszámolás alapján. Kérte a költségeket a Pp. 78.§ (5) bekezdése alapján elsődlegesen az állam terhére megállapítani, mivel a költségeket a bíróság elhárítható hibájából a bíróság okozta. Másodlagosan kérte a költségekben az alperes marasztalását, illetve hatályon kívül helyezés esetén a költségek megállapítását.

Felperes a fellebbezési illeték lerovását mellőzi, mivel – a fellebbezés előterjesztésekor hatályos - illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés illetékmentes volt.

VII. A Fővárosi Ítéltábla előtt folgó fellebbezési eljárás és a Fővárosi Ítéltábla

11) A Fővárosi Ítéltábla [redacted] tanácselnöke a 2018 július 9-én előterjesztett fellebbezés tekintetében 2019. január 11-én kelt 4. Pkf. 26.772/2018/2. sorszámú végzésével (közel 6 hónap múlva) 15 napi határidő tűzésével felhívta a Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24. sz fellebbezésre a Pp. 39.§ (3) bekezdés c) pontja és 47.§ (1) bekezdése alapján 18.000,- Ft fellebbezési illeték lerovására.

12) Felperes a 2019.január 30-án kelt észrevételében kérte a fellebbezés illetékmentességének megállapítását az alábbi indokokra hivatkozással:

Felperes a 2018. július 9-én a 24-I. sorszámú végzés ellen előterjesztett fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a fellebbezés előterjesztésekor hatályos 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés illetékmentes, amelyre tekintettel az illeték lerovását mellőzi.

A Fővárosi Törvényszék a 2018. május 28. napján kelt 24-I. végzésével a 2017. november 27-én kelt 6. sorszámú végzés ellen 11. sorszám alatt előterjesztett felperesi fellebbezést hivatalból elutasította.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57.§ (1) bekezdés a) pontja az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

„Az Itv. 57. § (1) Illetékmentes a polgári és közigazgatási ügyekben:

a) az eljárást megindító beadvány visszautasításáról – cégbíróági eljárás esetén hiánypótlási eljárás lefolytatása nélküli visszautasításáról –, valamint az eljárás megszüntetéséről rendelkező döntés elleni fellebbezés, illetve felülvizsgálat, ha a megszüntetésre az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok megszegése miatt, a Pp. 259. §-ában foglalt okokból, vagy azért került sor, mert az eljárást megindító beadvány visszautasításának lett volna helye;”

Mivel a hivatalból való elutasítás a visszautasításnak felel meg, a 24-I. sorszámú végzés ellen a fellebbezés illetékmentes.

Minderre tekintettel felperes a fellebbezési illeték lerovására nem köteles, ezért felperes kéri az illetékmentesség megállapítását.

Felperes ezen beadvánnyal felmerült eljárási költségét a régi Pp. 75. §-a alapján 5000,- Ft munkadíj kiesési térítésben és 1.000,- Ft készkiadásban (ügyviteli költség, postai feladási díj). számítja fel; és kéri e költségeket a Pp. 78.§ (5) bekezdése alapján elsődlegesen az állam terhére megállapítani, mivel a költségeket a bíróság elhárítható hibájából a bíróság okozta.

13) A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla [redacted] tanácselnöke anélkül, hogy az illetékmentesség kérdésében határozatot hozott volna – a 2019. február 28-án kelt 4. Pkf. 26.772/2018/4. sorszámú végzésével a felperes fellebbezését hivatalból elutasította. [I/7 irat]

Az ítéltábla tanácselnöke szerint a fellebbezés érdemben nem bírálható el.

Ennek indokát azzal támasztotta alá, hogy az új Pp. jogértelmezési kérdéseivel foglalkozó konzultációs testület 2018. november 30-án megtartott ülésén elfogadott állásfoglalás szerint amennyiben az ügy 2018. november 23-án vagy azt megelőzően indult, de a keresetlevél visszautasítására az Itv. 2018. november 24-én hatályba lépett módosítását követően kerül sor, úgy az eljárás a visszautasítás folytán illetékmentessé válik. Ebből következően a 2018. november 24-ét megelőző eljárási cselekményekre az Itv. módosítást megelőzően hatályos rendelkezései irányadók.

Jelen eljárás 2016. december 29. napján indult, a fellebbezés hivatalból való elutasítására 2018. május 28. napján került sor, meg a fellebbezés 2018. július 11-én terjesztette elő felperes, ezért a Fővárosi Törvényszék 24-I. sorszámú végzése elleni fellebbezés illeték köteles.

A Pp. 237.§-a értelmében ha a fél a fellebbezést felhívás [235. § (2) bekezdése] ellenére nem, vagy hiányosan adja be, az első fokú bíróság a fellebbezést hivatalból elutasítja. A fentiek alapján a felperes a hiánypótlási kötelezettségének nem tett eleget, ezért a Fővárosi Ítélőtábla a Pp. 237.§-a szerint a felperes fellebbezését hivatalból elutasította.

VIII. Felperes fellebbezése a Kúriához a Fővárosi Ítélőtábla 4. Pkf. 26.772/2018/4. sorszámú – fellebbezés hivatalból elutasító – végzésével szemben

14) Felperes 2019. március 28-án fellebbezést terjesztett elő a Kúriához a Fővárosi Ítélőtábla 4. Pkf. 26.772/2018/4. sorszámú végzése ellen.

Felperes előjáróban utalt arra, hogy a saját fellebbezésére tekintettel az illeték lerovását mellőzi, mert álláspontja szerint bár a fellebbezést a Fővárosi Ítélőtábla „hivatalból elutasította” szövegezéssel utasította el, az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57.§ (1) bekezdése szerint a bírósági döntés tartalmilag „visszautasításnak” felel meg, így a felperes ezen fellebbezése nem esik illetékfizetési kötelezettség alá.

Felperes kérte a Kúriát, hogy ezen fellebbezés tekintetében a felperes illetékmentességét szíveskedjék megállapítani.

Felperes továbbá megjegyezte, hogy a végzés, illetve az abban foglalt Itv. törvényi rendelkezéseinek contra legem értelmezése sérti a felpercsnek a felek törvény előtti egyenlőségét, továbbá a tisztességes bírósági eljáráshoz és jogorvoslathoz való alapvető jogait.

Ezért mindenekelőtt felperes kérte, hogy Tisztelt Kúra az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi alapján a fellebbezési eljárás felfüggesztése mellett szíveskedjen kezdeményezni a törvényi rendelkezéssel módosított Itv. 57.§ a) pontjának megsemmisítését, annak Alaptörvény-ellenessége miatt; vagy pedig jogegységi eljárást szíveskedjék kezdeményezni az Itv. 57.§ a) pontjának értelmezése érdekében azon okból, hogy a 2018. január 1-jén hatályba lépett Pp. alapján történt „visszautasítás” és 2018. január 1-je után a bíróságok által a régi Pp. alapján folyamatban levő ügyekben hozott „elutasítás” elleni fellebbezés különbségtétel nélkül mentességet élvez a fellebbezési illetékfizetési kötelezettség alól.

15) Felperes a jogszabálysértéseket az alábbiakban jelölte meg.

a) A felperes álláspontja szerint a Fővárosi Ítélőtábla 4. Pkf. 26.772/2018/2. sorszámú végzése nem volt alkalmas a hiánypótlás tekintetében joghatás kiváltására. A felperes részére a saját iratai rendszeresen az első fokú bíróság részéről nem kerültek

visszakézbesítésre, ezért nem tudta, hogy a 26. sorszámú irat milyen fellebbezést tartalmaz. A Fővárosi Ítéltábla ugyanis a régi Pp. 95.§-a (2)-(3) bekezdése értelmében az iratot nem kézbesítette vissza az illeték lerovása érdekében. Ezenkívül a végzésben a Pp. 39.§ (3) bekezdés c) pontja és 47.§ (1) bekezdése értelmezhetetlen, mert a Pp. 39.§-át az 1972. évi 26. törvényerejű rendelet 64. §-a, míg 47.§-át a 2013. évi CXXXI. törvény 1. §-a hatályon kívül helyezte,

b) A felperesnek a Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24-I. sorszámú – fellebbezés hivatalból elutasító – végzése, a felperesnek a 2017. november 27. napján kelt 6. sorszámú – végrehajtás (?) felfüggesztése iránti kérelmet elutasító - végzése ellen a felperes által 2017. december 20-án 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezését utasította el hivatalból.

A fellebbezés hivatalból való elutasítására arra tekintettel került sor, hogy felperest a Fővárosi Törvényszék a 2018. április 19. napján a 122. P. 23.683/2017/20.-II. végzéssel hiánypótlásra fel a 11. sz. fellebbezésen 18.000,- Ft fellebbezési illeték lerovására.

Felperes a 122. P. 23.683/2017/20-II. sz. végzés tekintetében a 2018. május 22-én kelt beadványában közölte, hogy nincs 122. P. 23.683/2017. számon peres eljárása folyamatban. Kérte, hogy azt a beadványát, amelyre tekintettel a 18.000,- Ft illeték lerovására a bíróság felszólította, a Fővárosi Törvényszék „kézbesítse vissza” felperes részére. Felperes szerint a „végrehajtás felfüggesztése iránti végzés elleni fellebbezés” nem eshet 18.000,- Ft fellebbezési illeték lerovása alá, mivel a felperes nem terjesztett elő olyan kérelmet, amely végzést a bíróság a 6. sorszámú végzésével elbírált. Véleménye szerint illetékfizetési kötelezettség esetében a végzés elleni fellebbezés, legfeljebb 7.000,- Ft minimális illeték alá esne.

A Fővárosi Törvényszék - [REDACTED] bírósági titkára - a 2018. május 28-án kelt 122. P. 23.863/2017/24. sorszámú végzésében a bíróság a 122.P. 23.683/2017/20-II.sorszámú végzés számozását akként javította ki, hogy az helyesen „122. P. 23.863/2017/20.-II.”. A végzés ellen a fellebbezést a bíróság kizárta. Majd az ugyanezen a napon hozott 122. P. 23.863/2017/24-II. sorszámú végzésével a 2017. november 27. napján kelt 6. sorszám alatti végzés ellen a felperes által 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezését hivatalból elutasította.

A fentiekből megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszéknek a perben történő késlekedése és a határidők sorozatos megsértése miatt nem kerülhet a felperes abba a helyzetben, hogy a perindításkor a hivatalból való elutasítás esetén a fellebbezés illetékmentességét elveszse.

A felperes a fellebbezéseit folyamatosan, **valamilyen hivatalból hozott végzéssel kapcsolatos jogorvoslati jog gyakorlása miatt** terjesztette elő, amelynek folyamata 2017. december 27-én kezdődött. Ebből eredően mivel a fellebbezés hivatalból való elutasítására csak 2018. május 28-án került sor, amely ellen a fellebbezésre 2018. július 11-én került sor, a felperes hátrányára, és illetékfizetési kötelezettségének ténybeli megalapozáshoz **nem használható fel.** Ezért a felperes illetékmentességének mellőzése és a fellebbezés – az illeték le nem rovása miatt hivatalból történő elutasítása – jogszabálysértő.

c) Felperes a kereseti kérelmét az 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) alapján terjesztette elő, és a **jogorvoslati eljárás is ezen törvény alapján folyik**, mert a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) hatálya - amely a korábbi „elutasítás” [Pp. 130. § (1) bekezdés, Pp. 237.§] helyett „visszautasítás” szóhasználatát vezette be, mind a keresetlevél, mind pedig a fellebbezés „elutasítása” helyett – **perbeli ügyre nem terjed ki.** Erre tekintettel megalapozatlanul hivatkozott az Ítéltábla az új Pp. jogértelmezési kérdéseivel foglalkozó

konzultációs testület 2018. november 30-án megtartott ülésén elfogadott állásfoglalásra, mert a felperes pere nem az Új Pp. hatálya alá tartozik.

A 2018. november 24-ét megelőzően (de ezt követően is) irányadó eljárási cselekményekre egyébként – a konzultációs testület által kifejtettekkel ellentétben – a korábbi Pp. hatálya alatt folytatott peres eljárásokban hozott hivatalból elutasító döntések elleni fellebbezésre – „visszautasítás hiányában” – a régi Itv. illetékmentességi szabálya irányadó a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 15.§ (2) bekezdésének rendelkezései szerint.

15.§ (2) A jogszabályi rendelkezést – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a hatálya alatt a) keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint

b) megkezdett eljárási cselekményekre

a jogszabályi rendelkezés hatályvesztését követően is alkalmazni kell.

Az Itv. 57. § (1) bekezdés a) pontját a 2018: LXXXII. törvény 79. §-a módosította, amely 2018. november 24-én lépett hatályba.

2018. november 24-előtt, az Itv. 57. § (1) bekezdés a) pontja az alábbi rendelkezéseket tartalmazta:

57.§ (1) Illetékmentes a polgári ügyekben:

a) az eljárást megindító beadvány idézés kibocsátása – nemperes eljárás esetén érdemi vizsgálat, cégbíróági eljárás esetén hiánypótlási eljárás lefolytatása – nélküli elutasításáról rendelkező döntés elleni fellebbezés;

A 2018. május 28-án kelt, fellebbezés hivatalból való elutasítása tárgyában hozott 24-I. végzés elleni fellebbezés benyújtására mivel 2018. július 11-én került sor, a fellebbezés a fenti rendelkezés alapján illetékmentes volt.

Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla megalapozatlanul hívta fel a felperest ezen okból is 18.000,- Ft illeték lerovására, majd miután a felperes illetékmentességre hivatkozott, ezen kérelmet a Fővárosi Ítéltábla nem bírálta el, hanem a fellebbezést a 2019. február 28-án kelt végzésével hivatalból elutasította.

A fentebb kifejtettek szerint – a Jat. 15. § (2) bekezdése értelmében áll fenn felperes álláspontja szerint az illetékmentesség a Fővárosi Ítéltábla 2019. február 28-án kelt . Pkf. 26.772/2018/4. sorszámú végzése elleni fellebbezés tekintetében.

Nyilvánvalóan a végzés 2019. február 28-ai meghozatali idejéhez képest az Itv. 57.§ a) pontját nem lehet akként alkotmányosan értelmezni, hogy mivel az nem a „fellebbezés visszautasításáról” hozott döntés, ezért az Itv. 57.§ (1) bekezdése nem alkalmazható, azaz a fellebbezés illetékköteles.

Felperes szerint a „visszautasítás” és az „elutasítás” – az Itv. 57.§ (1) bekezdés a) pontja tekintetében ugyanazt a tartalmat és jogi döntést jelöli, csak más törvényi szóhasználat, ezért véleménye szerint az illetékmentességet sem az új Pp. hatályba lépése, sem pedig a 2018: LXXXII. törvényben foglalt módosítás nem érintette.

A felperes erre tekintettel az Ítéltábla végzése elleni fellebbezésre tekintettel az illeték lerovását mellőzi, és javasolja a 2018. november 30-án hozott konzultációs testület

„állásfoglalásának” felülvizsgálatát, amely „jogforrást” sem a törvény, sem a bírói gyakorlat nem ismer, így a bíróságokra nem kötelező.

Erre tekintettel felperes kéri a Fővárosi Ítéltábla végzésének indokolásából az 1. oldal utolsó előtti bekezdésének mellőzését.

d) Felperes kérte, hogy Tisztelt Kúria amennyiben a fellebbezés eredményre vezet, állapítsa meg a Pp. 78.§ (5) bekezdése alapján a felperes javára és a Magyar Állam terhére a felperes fellebbezési költségeinek mérlegeléssel történő megállapítását, arra tekintettel, hogy a felperes ügyvédi foglalkozású, és ezen beadványt ügyvédi iroda szerkesztette és ellenjegyezte.

IX. A Kúria Pkf. IV.24.652/2019/2. sorszámú hatályon kívül helyező végzése

16) A Kúria a 2019. december 1-jén kelt Pkf. IV. 24.652/2019/2. sorszámú végzésével a Fővárosi Ítéltábla 4. Pkf. 26.772/2018/4. sorszámú végzését hatályon kívül helyezte és elrendelte a Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24-I. sorszámú végzés ellen felperes részéről előterjesztett fellebbezés érdemi elbírálását. Kötelezte alperest, hogy fizessen meg felperesnek 5.000,- Ft másodfokú perköltséget.[I/8]

17) *A Kúria a fellebbezést az alábbi indokokra tekintettel alaposnak találta.*

[12] A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 15. § (1) bekezdése b) pontja értelmében a jogszabályi rendelkezést - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a hatálybalépését követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni. A (2) bekezdés b) pontja szerint a jogszabályi rendelkezést - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a hatálya alatt megkezdett eljárási cselekményekre a jogszabályi rendelkezés hatályvesztését követően is alkalmazni kell.

[13] Az Ítéltábla helyesen állapította meg, hogy a perre 2018. november 24-et megelőző eljárási törvényeket kellett alkalmazni. A felperes a keresetlevelet 2016. december 29-én nyújtotta be, a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását követően ismételt benyújtott keresetlevél hatályai fennmaradtak. A Jat. 15. § (1) bekezdés b), és (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel ezért a peres eljárást a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) rendelkezései szerint kellett lefolytatni, és a per során felmerülő eljárási illetékek meghatározására is – ha jogszabály kivételt nem tett – az 1952-es Pp., valamint a 2016. december 29-én hatályos Itv. rendelkezéseit kellett alkalmazni. Nem foghattak helyt a fellebbezésnek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényre alapított jogértelmezési hivatkozásai, és az azzal kapcsolatos alkotmányossági érvelése, mivel a perre nem e jogszabály alkalmazandó. Közömbösek voltak ugyanezért az eljárási késedelemmel összefüggő előadások is, valamint jelen ügyben a konzultációs testületi állásfoglalást érintő indokok.

[14] A 2016. december 19-én hatályos Itv. 58. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes a

polgári ügyekben az eljárást megindító beadvány idézés kibocsátása - nemperes eljárás esetén érdemi vizsgálat, cégbíróági eljárás esetén hiánypótlási eljárás lefolytatása - nélküli elutasításáról rendelkező döntés elleni fellebbezés. Az Itv. 58. § (1) bekezdés f) pontja értelmében az illeték a peres eljárás illetékének 10%-a, ha a bíróság az eljárást megindító beadványt idézés kibocsátása - nemperes eljárás esetén érdemi vizsgálat, cégbíróági eljárás esetén hiánypótlási eljárás lefolytatása - nélkül, hivatalból elutasítja.

- [15] Az Itv. 57. § (1) bekezdése a) és az Itv. 58. § (1) bekezdés f) pontjára figyelemmel a keresetlevelet, vagy az egyéb beadványt, így a fellebbezési illetékhány miatt idézés kibocsátása, érdemi vizsgálat nélkül elutasító döntés nem jogosította fel a felet illetékmentességre. Az ilyen döntés elleni fellebbezésre azonban az Itv. 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem kellett illetéket leróni. Az iratokból megállapíthatóan az ítéletábla előtt fekvő, jogorvoslat tárgyát képező végzés a törvényszék fellebbezést illetékhány miatt hivatalból – érdemi vizsgálat nélkül – elutasító végzése volt, amely elleni fellebbezés ezért a 2016. december 29-én hatályos Itv. 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint is illetékmentes volt. A felperes helytállóan hivatkozott ennél fogva fellebbezésében arra, hogy az ítéletáblai végzés illeték lerovására felhívó rendelkezése nem felelt meg a jogszabályoknak, és a Pp. 237. § alkalmazásának nem volt jogszabályi alapja.

- [16] A Kúria mint másodfokú bíróság ezért az ítéletábla végzését a Pp. 259. § folytan alkalmazandó Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a Pp. 252. § (4) bekezdése megfelelő alkalmazásával a fellebbezés érdemi elbírálását rendelte el.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [17] Jat. 15. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont, Itv. 57. § (1) bekezdés a) pont

Záró rész

- [18] A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes. A felperes fellebbezése eredményes volt, ezért a Pp. 259. § folytan alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a Kúria a felperes javára a fellebbezési eljárásban felmerült másodfokú perköltségről, melynek mértékét a PK. 152. számú állásfoglalás, a saját ügyében eljáró ügyvéd tevékenységével indokolható munkamennyiség figyelembe vételével, mértékeléssel állapította meg.

X. A Fővárosi Ítéletábla megismételt eljárása, és a 6. Pkf. 26.324/2019/2. sorszámu – a Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24-I. sorszámu végzését helybenhagyó - végzése.

18) Felperesnek arról nem volt tudomása, hogy az eljárás milyen számon folyik, a fellebbezési eljárásban a megismételt eljárás során a bírósági tanács az ülését mikor tartja. A II. fokú bíróságtól ezzel kapcsolatban felperes értesítést nem kapott.

Ilyen előzmények után a Fővárosi Ítéletábla a **2020. március 3-án** kelt 6. Pkf. 26.324/2019/2. sorszámu végzésével a Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24-I. sorszámu végzését helyben hagyta.

[I/9. irat]

A II. fokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24-I. végzése elleni felperesei fellebbezést nem tartotta megalapozottnak az alábbiakra tekintettel:

a) Az Alaptörvény 27. cikk (3) bekezdésének, a 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 15. § (2) bekezdésének felhatalmazása alapján a Pp. 12/A. § (1)-(2) bekezdése alapján az eljáró bíró helyett bírósági titkár hozhatott az ügyben határozatot. Ez nem jelentette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és a Bszi. 8. §-a által biztosított jog sérelmét, és a meghozott végzés a tárgya alapján sem esett abba a körbe, amelyben a Pp. 12/A. § (3) bekezdése bírósági titkár eljárását kizárta. Nem állt fenn tehát olyan ok, amely a Pp. 252. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését tette volna szükségessé.

b) A 20-II. számú végzésének a kijavítása során az elsőfokú bíróság a Pp. 224. § (3) bekezdésének megfelelően járt el. A hiánypótlási felhívás – mind a fellebbezés fennálló hiányát, mind a hiánypótlás elmulasztása esetére kilátásba helyezett jogkövetkezményt illetően – a Pp. 95. §-ának mindenben megfelelt. A bírósági ügyszám elírásával kapcsolatos bejelentésének a tartalma szerint a felperes azzal is tisztában volt, hogy melyik ügyben kell illetékfizetési kötelezettségének eleget tennie. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a Pp. 95. § (1) bekezdése szerinti határidő elteltét követően a hiánypótlás elmulasztása esetén a bíróság nem alkalmazhatja a Pp. 237. §-ának jogkövetkezményét, ez ugyanis sem a Pp. 235. § (2) bekezdésének, sem a 95. §-ának szabályából nem következett.

c) A mulasztás jogkövetkezménye levonásának jogszerűségét az erről rendelkező végzés tartalma nem befolyásolta, és az elsőfokú bíróság a Pp. 220. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatása során nem követett el olyan eljárási szabálysértést, ami kihatott volna a felperes részéről a jogorvoslat igénybevétele, illetve fellebbezésének elbírálására. Az Ítéletábra ebben a körben a fellebbezésre tekintettel ezért csupán annyit emel ki, hogy az elektronikus kapcsolattartásra való áttérés lehetősége a Pp. 394/B. § (1)-(2) bekezdése szerint az eljárás bármely szakaszában fennáll, és a Pp. 220. §-a alapján nem volt akadálya annak sem, hogy a bíróság tájékoztatása kiterjedjen a pénzbírság kiszabásának Pp. 237. §-a alapján fennálló lehetőségére.

d) A hivatkozással ellentétben az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentessége (Abtv. 54. § (1) bekezdése) nem terjedt ki a **bíróság végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet elutasító végzése elleni fellebbezésre, és a felperest az Itv. szerint sem illette meg olyan kedvezmény**, amely alapján mentesülhetett volna a fellebbezési illeték megfizetése alól. Az elsőfokú bíróság az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontjára és 47. § (1) bekezdésére figyelemmel a felperes által fizetendő mérsékelt illeték összegét is helyes számítás eredményeként határozta meg. Az Ítéletábra a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 259. §-a alapján alkalmazott 253. § (2) bekezdése szerint – a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokaira utalással – helybenhagyta.

b) Jogorvoslati lehetőségek kimerítése

19) Indítványozó a jogorvoslatot kimerítette, amely fellebbezés nem vezetett eredményre, mert a Fővárosi Ítéletábra a Fővárosi Törvényszék bírósági titkárának fellebbezést hivatalból elutasító végzését helyben hagyta. A fellebbezést hivatalból elutasító jogerős végzéssel szemben felülvizsgálati eljárásnak nincs helye.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

20) Indítványozó védő a II. fokú jogerős végzést 2020. április 14-án elektronikus kézbesítés alapján vette át.

Az alkotmányjogi panasz 60 napos határideje – ettől az időponttól is számítva - (16+31+ 13) tehát csak 2020. június 13. napján járna le.

d) Az indítványozó érintettsége

21) Az indítványozó az ügyben felperesként járt el, az alkotmányjogi panaszt saját nevében terjeszti elő.

e) **Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés**

22) Az állított alapjogi sérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta az alábbiak miatt:

a) A bíróságok nem tartották be az ügyintézési határidőt, egyes intézkedéseket a rájuk vonatkozó határidőt meghaladóan alkalmazták a felperes indítványozó terhére:

- a felperes által a 6. sorszámú végzés ellen 2017. december 21-én postai úton feladott fellebbezés (11 irat) tekintetében az I. fokú bíróság a 2018. április 19. napján kelt 122. P. 23.683/2017./20-II. sz. végzésben – hívta fel felperest a 18.000,- Ft illeték lerovására. Azonban a régi Pp. 95. § (1) bekezdésének megsértésével a fellebbezést a bíróság a hiánypótlás érdekében nem kézbesítette vissza. A régi Pp. a karácsonyi ítélezési szünetet nem ismeri, így a Pp. 95.§ (1) bekezdésében foglalt 30 napos intézkedési határidőhöz képest ez közl 3 hónapi késedelmet jelent.

- felperes jóhiszeműen – a 2018. május 14-én átvett 20-II. sorszámú végzésre - a 2018. május 22.-én kelt és ezen a napon postára adott – válasziratban válaszolt; kifogásolva a feltüntetett bírósági ügyszámot, valamint hogy nem került sor a fellebbezés visszakézbesítésére, továbbá hogy 7.000,- Ft az általa helyesnek tartott fellebbezési illeték összege.

A bírósági titkár ezt követően – most már szorgoskodva – bár a 24. és a 24-I.végzését 2018. május 28-án meghozta, azonban annak postára adására csak június 20-án került sor [Pp. 95.§(1) bek.]. Tehát nem történt e tekintetben határidő mulasztás.

Ennél súlyosabb dolog történt: a felperes indítványozó tekintetében megállapította a 24-I. végzésben: *„A bíróság úgy ítélte meg, hogy a hiánypótló végzés ismételt kézbesítése a felperes részére szükségtelen, hiszen a felperes a korábban kézbesített végzés alapján is minden kétséget kizáróan tisztában volt azzal, hogy mely eljárásban terheli őt illetékfizetési kötelezettség, amelyet alátámaszt az, hogy a fentiekben hivatkozott 23. sorszámú beadványát helyesen jelen ügyszámú eljárásban terjesztett elő.”*

Ezzel kapcsolatban felperes indítványozó megjegyzi: az a körülmény, hogy a fél nem „agyalányult” és tisztában van vele, hogy milyen ügye van a bíróságnál, és jóhiszeműen kéri a bíróságtól a beadványa visszakézbesítését és feltárja a végzés hibáját; a bíróságot ez nem mentesíti az eljárási szabályok betartása alól, és hogy csak ha betartotta ezeket, abban az esetben alkalmazhat a polgárral szemben jogkövetkezményeket. Ez a tisztességes bírósági eljárás alapkövetelménye. Márpedig a Pp. 95. § (2) bekezdése előírja a beadvány visszakézbesítését, amely nem történt meg, továbbá a kijavítást követően, hogy mely ügyben kell az illetéket leróni, a 8 napos határidő nem telt el, és a Fővárosi Törvényszék ennek bevárása nélkül hozta meg a 24-I. végzését.

- Felperes indítványozó a 24-I. végzés ellen 2018. július 9-én kelt fellebbezését postai úton **2018. július 10-én** adta postára. A fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a fellebbezés illetékmentes, ezért a fellebbezési illetéket nem rója le az Itv. 57.§ (1) bekezdés a) pontja alapján.

A Fővárosi Törvényszék tanácselnöke [REDACTED] ennek ellenére a felperest **2019. január 11-én** kelt 4. Pkf. 26.772/2018/2. végzésével felhívta 18.000,- Ft fellebbezési illeték lerovására. A Pp. 95.§ (1) bekezdésében foglalt 30 napos ügyintézési határidőt – az ítélezési szünetet is figyelembe véve – 2018. augusztus 20-tól 2019. január 11-ig - **több mint 4 hónapi késedelmét** jelenti a II. fokú bíróságnak!

Ez sérti az időszerű bírósági eljáráshoz való Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogot.

Ezzel kapcsolatban indítványozó megjegyzi, hogy nem tisztességes az a bírósági eljárás, hogy a bíróság több hónapi mulasztása esetén hívja fel hiánypótlásra a felet, aki abban már abban tudatban van, hogy a bíróság betartja a határidőket és így a beadványával kapcsolatban „minden rendben van”. Felperes álláspontja szerint az ilyen felhívások elmulasztásának jogkövetkezményeit nem lehet alkalmazni (pl. a fellebbezés elutasítását), az ilyen bírósági határozat alaptörvény-ellenes.

b) Indítványozó álláspontja szerint a bírósági titkár eljárása a peres eljárásban a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogba ütközik. Ez nemcsak törvényességi, hanem alkotmányossági kérdés is, mert a bírósági titkár elvonta a felperesi fél törvényes bíróhoz való jogát. A felperes ugyanis korábban nem értesült arról, hogy a felek közötti ügynek két ügyintézője van: [REDACTED] és a [REDACTED] bírósági titkár.

A fellebbezést hivatalból elutasító végzés ugyanis olyan jelentős bírósági döntés – azáltal, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogból zárja ki a felet – amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján a perben – a tisztességes tárgyaláshoz való jog fényében - csak bíró dönthet el. Felperes indítványozó szerint semmilyen körülmény nem indokolta bírósági titkár eljárását.

Az Alaptörvénynek – a 2018. május 28-án hatályos (a 24-I. végzést és a 24. sz. végzést a Fővárosi Törvényszék ekkor hozta meg - 27.§ (3) bekezdése bírósági titkár eljárását **törvény által meghatározott ügyekben**, egyesbíró hatáskörében teszi lehetővé. A bírósági titkár ebben az esetben a 26. cikk (1) bekezdése alapján gyakorolja hatáskörét.

Az Alaptörvény 27.§ (3) bekezdése azonban nem hatalmazza fel a bíróságot egy ügyön belül a feladatok megosztására a bíró és bírósági titkár között. A civil szervezet által hozott határozat érvénytelenségének megállapítása iránti polgári per nem tartozik oly törvény által meghatározott ügykörbe, amelyben a bírósági titkár jár el.

Felperes indítványozó szerint a bíróság a peres eljárást nem utalhatja több ügyintéző hatáskörébe („nem szabadhatja szét”) oly módon, hogy a tárgyalás megtartása és ítélet meghozatala kivételével bírósági titkárt alkalmaz egyes intézkedési, döntési jogkör tekintetében. Az ügyet a bíróság úgy nem vonhatja el törvényes bírójától, hogy ha a törvényes bíró valamilyen ok miatt átmenetileg hiányzik, akkor a bíróság elnöke a bírósági titkárra szignálja ki az ügyet.

Indítványozó szerint a régi Pp. 12/A.§ (1)-(2) bekezdése már – az Alaptörvény rendelkezésének hatályba lépésére tekintettel - nem adott felhatalmazást a bírósági titkár eljárása a polgári perben a fellebbezés hivatalból való elutasítása meghozataláról rendelkező

és illetékben marasztaló 122. (a bírói tanács számával jelzett) P.23.863/2017/24-I. végzés - és a 24. sorszámú végzéssel - a 122. P. 23683/2017/20-II. sz. bírói végzést kijavító végzés - meghozatalára. Ez az ügykör ugyanis törvény által nem volt a bírósági titkár hatáskörébe utalva.

A bíróság szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) – 2018. május 28-án hatályos - 8-11.§-ában szabályozott ügyelosztási rendben csak a bírák ügyelosztásáról rendelkezik. A felekkel a bíróság nem közölte, hogy az ügyelosztási rend a bírósági titkárokra is kiterjed és a P. 23.863/2017. sz. per [REDAKTOR] e bírósági titkárra is ki van osztva?.

Minderre tekintettel indítványozó kéri Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a 2018. május 28. napján hatályos ügyelosztási rendet a Fővárosi Törvényszéktől [REDAKTOR] bírósági titkár eljárására vonatkozóan szíveskedjék a Fővárosi Törvényszék elnökétől bekérni

c) A bírósági eljárásban a bíróság részéről a döntése számának elírása, és így a nem a tényleges, valós ügyben hozott határozathozatalban foglaltak nem teljesítése nem róható a fél terhére, amíg az kijavításra nem kerül a bíróság részéről. Indítványozó szerint a fél a mulasztásának jogkövetkezményeivel – jelen esetben a fellebbezés hivatalból való elutasításával - a kijavítással érintett. kijavított határozatban foglalt határidő lejártá előtt nem sújtható. A kijavításnak tehát nincs visszaható hatálya.

Mindez összefügg azzal, hogy a bírósági végzés közokirat. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 295.§ (1) bekezdése pedig egyértelműen tartalmazza:

„195. § (1) Az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is, amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.”

Az elírt ügyszámú bírósági végzés nem felel meg a Pp. 195.§ (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, mert nem a megszabott alakban került kiállításra, azaz joghatás kiváltására nem alkalmas. Azért az ilyen fogyatékos végzésben foglalt mulasztás következményei nem állnak be.

d) A régi Pp. 224. §-ában foglalt kijavítással – mint jogorvoslattal - az okirat hibája a jövőre nézve kerül orvoslásra, annak visszaható hatálya nincs. A kijavító végzés, ha ellene nincs helye fellebbezésnek – a határozat meghozatalával válik jogerőssé, azonban a féllel való közléssel hatályosul. A Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/20-II. sz. végzése tekintetében – a 24. sz. végzéssel történt kijavítás következően kezdődött a 8 napos határidő az illeték lerovására, amelyre tekintettel a 24-I. végzés meghozatala a 24. sz. kijavító végzés ugyanazon meghozatalának idejében, és kézbesítésével jogszabálysértő. A felperes ugyanis mulasztást – a határidő lejártának hiányában – nem valósított meg, amelyre tekintettel a fellebbezés elutasítható volt.

A 24-I. sz. végzésben a fellebbezés hivatalból való elutasítása erre tekintettel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogot, és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt érdemi és hatékony jogorvoslathoz való jogot.

e) Az ügyben az alapjogi sérelemként a döntést érdemben befolyásolta, hogy felperest terhelte-e illetékfizetési kötelezettség, milyen illetékalap figyelembe vételével, továbbá az ezzel kapcsolatos felhívást a bíróság 30 napot követően – az illeték előzetes

lerovása érdekében, a fellebbezés hivatalból való elutasításának terhével – kiadhatta-e jogszerűen.

(Most itt nem érintve azt a kérdést, hogy a felhívásban az ügyszám is elírásra került az I. fokú eljárásban)

Felperes indítványozó álláspontja szerint az illetékhiányra vonatkozó felhívás csak 30 napon belül adható ki, ennek következtében a bíróságnak az illetékről a határozatban szükséges döntenie, azonban az illetékhiány miatt a fellebbezés – mint jogorvoslat - ezen indokból hivatalból nem utasítható el

Felperes továbbá megjegyzi: az alkotmányíróság előtti eljárás illetékmentes. Ennek része az Abtv. alapján a döntés végrehajtása felfüggesztésének kérelmezése. Az illetékmentesség felperes szerint ezen bírósági döntésre is kiterjed.

Az illeték alapja pedig az, amely a döntés nem teljesítéséből - a felfüggesztésből eredően - értéként megállapítható. Jelen esetben ez 1.800,- Ft volt, az államnak felhívásra lerovandó illeték, amelyre tekintettel a 6. sz. végzés elleni fellebbezésre alaptalanul szólította fel az I. fokú bíróság a 20-II. sz. végzésben a felperes indítványozót 18.000,- Ft illeték lerovására, mert a 39.§ (3) bekezdése nem volt alkalmazható! [Mint ahogy a II. fokú bíróság is felperes ilyen összegű illeték megfizetésére szólította fel, amely miatt a fellebbezése hivatalból elutasításra került. a 4. Pkf. 26.772/2018/4. sz. végzésében].

Mindezeket az I. fokú és II. fokú bíróság nem vette figyelembe, ezért a végzések alaptörvényellenesek.

23) Az alkotmányjogi panasz indítványában az ügy kapcsán alapvető alkotmányjogi kérdésként indítványozó az alábbiakat veti fel:

a) Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a polgárral szemben a polgári bíróság mikor gyakorolhat az általa indított perben államtól származtatott hatalmat, és alkalmaz jogkövetkezményt, különösen olyan jogkövetkezményt, amely nem a perbe vitt joggal kapcsolatos, hanem eljárási jellegű: azaz a bíróság megfoszthatja-e a polgárt a jogorvoslati jogától, az által hogy a fellebbezést hivatalból elutasítja?

Kérdés, hogy a bíróság számára biztosított azon határidő, amely alatt az intézkedésére vonatkozóan a törvény határidőt biztosít, a bíróság számára jog-e, vagy pedig kötelezettség.

Meddig köteles a polgár várni, és tűrni a határidő mulasztást, és a bíróság a határidő elmúltával tehet-e a féllel szemben hátrányos intézkedést.

[Megjegyzendő, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 103. § (4) bekezdésében ezt a hivatalból indított eljárások során annyiban rendezte, hogy a törvény előírta, hogy „Ha a hatóság a hivatalból eljárásban az ügyintézési határidő kétszeresét túllépi, a jogsértés tényének megállapításán és a jogellenes magatartás megszüntetésére vagy a jogszerű állapot helyreállítására kötelezésen túl egyéb jogkövetkezményt nem alkalmazhat. Ez esetben ugyanazon ügyféllel szemben, ugyanazon ténybeli és jogi alapon nem indítható új eljárás.”

A törvényhozó ilyen előírásról a bírósági eljárásban nem rendelkezett, mert feltételezte, hogy a „törvény öre” a törvényt betartja abban az esetben is, ha az reá vonatkozó szabályokat állapít meg. Sajnos a bíróságok gyakorlata megcáfolja ezt megelőlegezett bizalmat.

A régi Pp. 105.§ (1) bekezdése a határidő mulasztást a fél részéről szankcionálja azzal a rendelkezéssel, hogy az elmulasztott cselekményt a fél – ha a törvény eltérően nem rendelkezik - többé hatályosan nem teljesítheti. A fél a határidő mulasztása miatt igazolási kérelmet terjeszthet elő a Pp. 106. § (1) bekezdése alapján, ha a határidőt hibáján kívül mulasztotta el. A bíróság által elkövetett határidő mulasztással szemben – ha a fél a határidő mulasztásáról értesül – a Pp. 114/A és 114/B.§-a – ad lehetőséget a fél által az eljárás elhúzódnása miatti kifogás előterjesztésével.

A bírósági gyakorlat ugyanakkor a bírói mulasztás nyomon követhetőségének „kimentése” érdekében a gyakorlatot akként alakította ki, hogy a Pp. 114/A. § (1) bekezdésében foglalt azon szövegrészt, miszerint „*kérve a kifogás elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróságtól a mulasztás tényének megállapítását*” nem alkalmazza és az erre vonatkozó kérelmet nem bírálja el, és a végzésében ilyen tény megállapításáról nem rendelkezik, ha a bíróság bár késedelmesen, de az intézkedést megtette.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme indítványozó véleménye szerint megállapítható abban az esetben is, ha a Pp. 114/A-B.§-a szerinti eljárásra nem került sor. Jelen esetben ugyanis a felperes indítványozó nem tudta, hogy a bíróságok az időszerűség megsértésével fogják a hiánypótlásra felhívni felperest.

b) Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a kijavító végzés joghatálya mikor áll be?

Azaz a kijavított bírósági határozat visszamenő hatálya érvényesül-e és felveszi a kijavítandó végzés időbeli hatályát; vagy pedig a kijavított végzés meghozatalától, illetve fellebbezhetősége esetén a kijavító végzés jogerőre emelkedésétől állnak be a kijavított végzésben foglalt joghatályok.

Mivel indítványozó álláspontja szerint a kijavítás (hivatalból vagy kérelemre) a valamilyen okból „defekt” (hibás) bírósági határozatok elleni jogorvoslat, a kijavító végzéstől, illetve annak jogerőre emelkedésétől áll be a kijavított végzésben levő joghatály, (jelen esetben a hiánypótlás teljesítésének kötelezettsége), amelyre tekintettel, amíg a kijavítás nem történik meg, a bírósági határozat jogérvényességgel nem bír!

Minderre tekintettel alapvetően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességtelen bírósági eljárásnak tekintendő, hogy a 2018. április 19. napján kelt 122. P. 23.863/2017/20-II. sorszámú végzést a 2018. május 18. napján kelt 122. P. 23863/2018/24. sorszámú kijavító végzéssel kijavított határozat – amelynek kézbesítésére 2018. július 3-án került sor – alapján a bíróság a 8 napos hiánypótlási határidőt nem várta meg, hogy az elteljen, (hiszen ettől a kézbesítéstől számított 8 napos határidő alatt lehetett a hiánypótlást teljesíteni), hanem a fellebbezést hivatalból elutasította.

c) Alapvető jelentőségű alkotmányossági kérdés, hogy ha a fellebbezés hivatalból elutasításra került, de a hiánypótlás nem volt megfelelő pl. az illeték összegének megjelölése vagy pl. miatt hoya a bíróság nem várta ki a hiánypótlás teljesítéséhez általa megállapított határidőt, hanem a fellebbezést hivatalból már ezt megelőzően elutasította, a jogorvoslathoz való jog Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított sérelme megállapítható-e. Ezt színezi az a kérdés, hogy az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az Alkotmánybíróság nem harmadfokú bírósági eljárás lefolytatására hivatott, és törvényességi kérdésekben nem foglal állást.

Azonban indítványozó álláspontja szerint anélkül, hogy az Alkotmánybíróság állást foglalna az illeték összegének kérdésében, nem foglalhat állást abban, hogy a jogorvoslati joghoz való jog sérelmet szenvedett-e.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

d) Indítványozó az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit az alábbiakban jelöli meg:

I. cikk

(1) *AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.*

(2) *Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.*

(3) *Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.*

XXVIII. cikk

(1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

(7) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

XXX. cikk

(1) *Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.*

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

1) Az alapvető jogok védelmének biztosításához való jog (Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés) sérelme

a) Indítványozó szerint az eljáró bíróságok megsértették a jogerős végzés meghozatalával az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdését. Indítványozó szerint a bíróságok – mint igazságszolgáltatás végző szervek feladata – az alapjogok biztosítása, a jogszabályoknak ilyen attitűddel való alapjogi értelmezésével a jogszabályok betartása.

Indítványozó véleménye szerint az alapjog védelme körében nem foghat helyt olyan jogi szabályozás, amely az alapjogokkal szemben nem biztosítja azokat az eljárási jogosultságokat, amely a fél számára a törvény lehetővé tesz.

Eltérő jogi szabályozás tekintetében nem mutatható ki olyan más alapjog védelme vagy alkotmányos érték az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján, amely az eltérő, a fél számára hátrányos szabályozás megalkotását indokolta volna.

Erre tekintettel a megsemmisíteni indítványozott bírósági végzések alaptörvény ellenessége az állam alapjogvédelmi kötelezettségéhez való alapjogot sérti.

Ennek alapvető kiinduló pontja a bíróság tévedése, és a tévedés kijavításához kapcsolatos jogkövetkezmények alkalmazásának ideje.

Felperes indítványozó álláspontja szerint, amíg a bíróság nem hoz törvényes (alkotmányos) határozatot, addig a bíróság nem hivatkozhat arra, hogy a félnek azt végre kellett volna hajtania. A bíróság által hanyagságból (tévedésből, véletlenül, figyelmetlenségből stb.) elírt ügyszám, amíg az kijavításra nem kerül, a fél számára hátrányos jogkövetkezményeket, határidő mulasztást nem vonhat maga után.

Alkotmányossági szempontból tehát nem az a mérvadó, hogy a fél tudta-e, hogy milyen határozatot kézbesít számára a bíróság (azaz hogy annak tudatában ismerte azt meg, hogy a határozat tévedésen alapul, a határozat valós száma mi), hanem az, hogyha a bírósági határozatot a fél nem teljesíti, a hibás határozatra jogkövetkezményeket (a kényszerintézkedést: a fellebbezési jog megvonását) nem lehet alapítani.

Ebből következően a 24-I. végzés alaptörvény ellenes, az által, hogy a fellebbezést hivatalból elutasítja, annak ellenére, hogy a 24. sz. kijavító végzésben foglalt – visszaható hatállyal ki nem javítható – határozatban foglalt, az illeték lerovására felhívó, hiánypótlásra megszabott határidő nem telt el.

E tekintetben nem fogadható el a Fővárosi Törvényszék I. fokú végzésében kifejtett azon álláspontja, miszerint „A bíróság úgy ítélte meg, hogy a hiánypótló végzés ismételt kézbesítése a felperes részére szükségtelen, hiszen a felperes a korábban kézbesített végzés alapján is minden kétséget kizáróan tisztában volt azzal, hogy mely eljárásban terheli őt illetékfizetési kötelezettség, amelyet alátámaszt az, hogy a fentiekben hivatkozott 23. sorszámú beadványát helyesen jelen ügyszámú eljárásban terjesztett elő.”

b) E körben kiemelendő még a bíróságnak a saját határozata megalkotásának helyességéhez, annak törvényességéhez való viszonya. A határozatok helyessége, a törvényeknek való - tartalmi és formai - megfeleltetése alapvető alkotmányossági kérdés. Ennek hiányában nem beszélhetünk közokiratokról. Amíg a közokirat ilyen fogyatékosságban szenved – azaz a bírósági döntés nem arra az ügyre vonatkozik, amelyet a fél indított – a határozat joghatást nem válthat ki, nem eredményezhet.

Ez nemcsak arra vonatkozik, hogy az ügyszám a hiánypótló végzésen nem volt helyes, hanem hogy a bíró helytelen határozatát bírósági titkár javította ki, valamint hogy a bíró – indítványozó szerint – nemcsak a határozat ügyszámát vétette el, hanem tévesen állapította meg a lerovandó illetéket összegét is, tovább többszörös túllépte a végzés meghozatalára biztosított törvényes határidőt.

- 2) A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog [XXVIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslathoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelme.

a) A megsemmisíteni indítványozott jogerős végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes és időszerű bírósági eljáráshoz való alapvető jogot. Jelen esetben az „időszerűség”-en a csorba nem csak a bíróság mulasztása következtében, hanem idő előtti döntése következtében állt elő.

A 20-II. sorszámú hiánypótlási végzés az illeték lerovására többszörösen meghaladta a törvényben foglalt 30 napos határidőt.

Továbbá a 20-II. sz. (más) – az elért számú - ügyben intézett hiánypótlás joghatásai nem állhattak be, amíg a bíróság a 20-II. sz. végzést a 24. sorszámú végzéssel ki nem javította. Az első fokú bíróságnak ugyanis megfelelő időt kellett volna biztosítania a felperes indítványozó számára a hiánypótlás teljesítéséhez. E nélkül a tisztességes eljáráshoz való alapvető joga felperes indítványozónak nem érvényesülhetett.

Minderre tekintettel az első fokú bírósági eljárás nem volt tisztességes, mert a felperes indítványozó a jogait nem gyakorolhatta.

A Fővárosi Ítéletábra 4. Pkf. 26.772/2018/4. sorszámú – fellebbezést hivatalból elutasító - végzésével lezáródó eljárása is az időszerűség sérelméhez vezetett. Ezt az alkotmányvétsést előidéző alaptörvény-ellenességet a Kúria hatályon kívül helyező végzése nem tudta orvosolni.

b) Indítványozó véleménye szerint sérült a törvényes bíróhoz való alapvető joga az által, hogy a 20-II. sorszámú hiánypótlási végzést hozó bírótól a bírósági titkár a hatáskörét elvonta. Ugyanis a bírósági titkár a 20-II. sorszámú végzést kijavításával azonos időben, nyomban a fellebbezést hivatalból elutasította a 18.000,- Ft illeték le nem rovása miatt.

Ezzel nemcsak [redacted] bíró hatásköre sérült, hanem a felperes indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető joga, mert ügyében a határozatot nem [redacted] bíró hozta meg. Az 1952. évi III. törvény (Pp.) 12/A.§-a sem tette ugyanis lehetővé a bírósági titkár eljárását az adott pertípusú ügyben: sem a bíró határozata kijavítására, sem pedig a fellebbezés hivatalból való elutasítására.

E tekintetben indítványozó kiemeli, hogy a törvényes bíróhoz való jog alatt peres eljárásban nem lehet érteni a törvényes bírósági titkárhoz való jogot, még abban az esetben sem, ha a régi Pp. lehetővé teszi a peres eljárásban is a bírósági titkár eljárását. Ennek indoka az, hogy a törvényes bíróhoz való jog, szó szerint a bíróhoz való jogot jelenti a Bsz. rendelkezése a peres eljárás alapján. Egyrészt a bírósági titkároknak nincs ügyelosztási rendje [Bsz. 8.§ (1)-(2) bekezdése], másrészt a bírósági titkárt a Bsz. 157.§ (3) bekezdése alapján csak a Bsz. 3.§-ában foglalt kötelezettség terheli, a Bsz. 8-12.§-ában foglalt rendelkezések a bírósági titkárra nem terjednek ki, különösen nem terjedhetnek ki úgy, hogy a bíró végzését a bírósági titkár javíthassa ki. A bírósági titkár 24. sz. kijavító végzése vagy a 24-I. sz. fellebbezést hivatalból elutasító végzés tekintetében nincs nyoma annak, hogy ezeknek a határozatoknak a meghozatalát a tanács elnöke (azaz [redacted] bíró) a bírósági titkár hatáskörébe utalta volna a régi Pp. 12/A.§ (2) bekezdése alapján.

46. Bírósági fogalmazó és bírósági titkár

157. §
[...]

(2) *A bíróságokon a külön törvényben foglalt feltételeknek megfelelő, jogi szakvizsgával rendelkező bírósági titkárok működnek.*

(3) *A bírósági titkár és a fogalmazó ellátja a külön törvényben meghatározott feladatokat. Ha a bírósági titkár külön törvény alapján a bíró feladatkörében jár el, eljárására a 3. §-ban foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell.*

Indítványozó megjegyzi, hogy a 24. és 24-I. sorszámú végzések nem utalnak arra sem, hogy a bírósági titkár mely „külön törvény alapján” járt el a peres eljárás folyamatának „közepén” a bíró feladatkörében.

c) Indítványozó úgy véli, hogy az a kérdés, hogy a félnek milyen ténybeli adatok alapján, milyen illetéket kell megfizetnie, és ha ezt vitatja, vagy nem fizeti meg, akkor jogorvoslattal élhet-e a bírósági döntés ellen, alapvetően a tisztességes és igazságos pártatlan bírósági eljáráshoz való alapvető jog érvényesülésének kérdése, és az Alkotmánybíróság asztaláról ezt a kérdést nem lehet azzal „lesöpörni”, ahogy ezt az alkotmánybírósági eljárások határozatainak számtalan indokolásában visszaköszön: „az Alkotmánybíróság nem egy harmadik (negyedik) bírói fórum.”

Ennek az indoka pedig az, hogy a bíróság az illetéket az állam nevében hivatalból állapítja meg, hívja fel a felet annak előzetese lerovására vagy arról az eljárást befejező határozatában dönt; a II. fokú bíróság az illetéket – a fellebbezési jogorvoslati jog keretein túlmenően, külön kérelem nélkül – felülvizsgálhatja és abban dönthet.

Ebből pedig alkotmányossági szempontból az következne, hogy a félnek az ilyen illetékvitában amely a bírósági döntéssel szemben keletkezik a tisztességes eljárás azt kívánná, hogy érvényesülhessen a jogorvoslathoz való jog.

Ebből következően nem fogadható el az a II. fokú végzésben kifejtett álláspont, hogy az illetékre való felhívás és annak összecszerúsége, majd a végzésben meghatározott illetékfizetésre kötelezés mértéke jogszerű volt.

Az illeték megfizetésére való felhívás időszerúségének sérelme mellett ez a tisztességes eljáráshoz való jogot is sérti. A fél ugyanis joggal bízhat abban, hogy a bíróság betartja az eljárási jogszabályokban foglalt határidőket. Nem lehet a polgárt ki tenni annak, hogy a 30 napos határidőt követően a bíróság 3 [24. sz. végzés] vagy 6 hónap múlva [Fővárosi Ítéltábla fellebbezést hivatalból elutasító eljárásában] hívja fel a felet az illeték lerovására, a fellebbezési jog elvesztésének terhe mellett. Az ilyen eljárás és bírói intézkedés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt hatékony és érdemi jogorvoslathoz való jogot.

d) A felperes indítványozó az alkotmányjogi panasz kezdeményezésére tekintettel kérte a bírósági döntés végrehajtásának felfüggesztését. Az Alkotmánybírósági eljárás illetékmentes és költségmentes. Felperes indítványozó álláspontja szerint az e tárgyban hozandó bírósági határozat kétféle lehet: a döntés végrehajtásának felfüggesztése, avagy a kérelem elutasítása. Azonban mindkét esetben az illetékmentesség érvényesülnie kellene, mert nincs külön az Itv-ben szabályozva, hogy az ilyen alkotmányjogi panasz esetében irányadó bírósági intézkedés meghozatala illetékfizetési kötelezettséggel járna a fél számára.

Az első fokú bíróság azonban nem a felperes indítványozó *döntés végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmet* utasította el, hanem a *végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet*, arra hivatkozással, hogy nem volt végrehajtási eljárás folyamatban, így annak felfüggesztése iránti kérelem alaptalan.

Az első fokú bíróság tehát nem a kérelemről döntött, így abszurdum az ilyen bírósági döntés elleni fellebbezésre, hogy a félnek illetéket kelljen fizetnie!

Ez a tisztességes eljárásnak is része, hogy a bíróság a fél kérelméről dönt-e, vagy pedig „egészen másról”!

Indítványozó álláspontja szerint nem lehet tisztességes eljárásban hozott döntés az a bírósági döntés, ha a fél kérelme alapján a bíróság teljesen inkonzisztens döntést hoz, ha ez a döntés érdemben jogorvoslásra nem kerülhet; ha a fél jogorvoslata azért nem kerül elbírálásra, mert az illetéket nem fizeti meg; továbbá ha az illetéket nem fizette meg, és a fellebbezés hivatalból való elutasításra kerülése mellett még az állam jogalkotási cselekménnyel (büntető) illetékekkel sújtsa a felet, amelyet a bíróság 10 %-ban meg is ítél!

3) *A közteher viseléshez való hozzájárulás állampolgári kötelezettségének sérelme*
[Alaptörvény XXX. cikk]

Indítványozó szerint sérelmet szenvedett a közteherviseléshez való hozzájárulás állampolgári kötelezettsége.

A bíróság ugyanis olyan fizetési kötelezettséget állapított meg a felperes indítványozó terhére, amelynek nem lett volna helye.

Felperes álláspontja szerint a jogorvoslathoz való alapvető jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése] rendszerbeli elsőbbséget élvez – az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján – a közteher-viseléshez való hozzájárulás kötelezettségével [Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdés] szemben, mert jogorvoslat biztosítása nélkül a demokratikus jogállam [Alaptörvény B. cikk (1) bekezdés]] nem minősül eneműnek.

Ebből következően a jogorvoslathoz való alapvető jogot sérti, ha annak mellőzésére azon okból nem kerülhet sor, hogy a fél – az államnak járó, vagy a fél által vitatott mértékű illetéket nem rója le.

A polgári eljárásban sem lehet más jellegű az államnak járó illeték fizetési kötelezettség, mint az olyan eljárásban, ahol a fél a közigazgatási szerv határozatát támadja, mert az ilyen eljárásban is az illetékről a bíróság utólag határoz. Fel sem merül az, hogy az illeték előzetes lerovásának feltétele lenne a „jogorvoslati jog érvényesíthetősége”!

Indítványozó álláspontja szerint ezért alaptörvény-ellenes, ha a fellebbezés tényleges és hatékony elbírálásra azon okból nem kerül(het) sor, mert a fél az illetéket nem rója le. Az a szabályozás, amely az államnak járó illetékhiányra tekintettel az illetéket a fellebbezésre nem rója le, csak alaptörvény-ellenesen sújtható a fellebbezés hivatalból való elutasítás joghátrányával.

A bíróság ugyanis az eljárást befejező határozatában dönthet az illetékről.

Alkotmányossági szempontból – az ember alapvető joginak az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése alapján az állami szervek által való védelméről – kisebb kockázatot (alaptörvény-sértést) jelent a fellebbezés biztosítása és az illetékről a bíróság határozatában való döntés, mintha a bíróság a fellebbezést hivatalból elutasítja. A tisztességtelen bírósági eljárás ebben a mozzanatban jelenik meg, és áll be ezzel a közteherviseléshez való kötelezettség sérelme.

E körben indítványozó kiemeli, hogy az Abtv. 54.§ (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz tekintetében illetékmentes és költségmentes eljárást biztosít az indítványozó számára. Az illetékmentességet az alkotmánybírósági eljáráshoz kapcsolódó döntés végrehajtásának felfüggesztése iránti eljárást is ösztözi. Éppen ezért nem kell az ilyen

kérelem előterjesztése esetére sem illetéket fizetnie az indítványozónak, még mielőtt a bíróság a kérelemről döntene. A bíróság önkényesen nem sújthatja a felet illetékfizetési kötelezettséggel, mert az Abtv. 53.§ (4) bekezdése szerint a döntés felfüggesztése iránti kérelmet is előterjeszteni az alkotmányjogi panaszban, és annak miként eldöntését a fél vitatja. Különösen abban az esetben, ha a bíróság nem a kérelemről dönt, az Abtv. alkalmazásával, hanem valamiféle nem kérelmezett, „fals”-döntést hoz. Így az ilyen határozatnak a bíróság általi érdemi felülvizsgálatát nem lehet – ebből eredő illetékfizetési kötelezettségre hivatkozással – a hozott bírósági döntéssel megakadályozni!

Ha az Alkotmánybíróság kezdeményezi a bíróságnál a döntés felfüggesztését, az Alkotmánybíróság sem fizet illetéket. Ebből következően – az indítványozónak a döntés végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmét elutasító bírósági végzés elleni fellebbezés sem lehet illetékköteles.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését

4) Az eljárásban indítványozó kezdeményezte az alkotmányjogi panasz tárgyát képező jogerős bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

5) Indítványozó csatolja az ügyvédi meghatalmazás egy példányát (I/10 irat).

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

6) Indítványozó a gyanúsított személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságához nem járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

7) Az indítványozó érintettségét alátámasztó dokumentumok a következők:

I/1 – Alkotmánybíróság IV/2147-4/2017. számú, 2019. október 22-én kelt visszautasító végzése

I/2 – Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/6. sorszámu végzése

I/3 – Felperes indítványozó 2018. május 22-én kelt levele

I/4 – Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24. sorszámu - bírósági titkár által hozott -
kijavító végzése

I/5 – Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/24. sz. végzés alapján a 122. P.
20863/2017/20-II. sz. végzés kijavított példánya

I/6 Fővárosi Törvényszék – bírósági titkár által hozott - 122. P. 23.863/2017/24-I. sz.
végzése a fellebbezés hivatalból való elutasításáról (*indítvánnyal támadott*)

I/7 Fővárosi Ítéltábla 4. Pkf. 26.772/2018/4. sorszámu – fellebbezést hivatalból elutasító -
végzése

I/8 Kúria Pkf. IV.24.652/2019/2. sorszámu – a jogerős II. fokú 4. Pkf. 26.772/2018/4.
sorszámu végzést hatályon kívül helyező - végzése

I/9 – Fővárosi Ítéltábla 6. Pkf. 26.324/2020/2. sorszámu - helyben hagyó – végzése
(*indítvánnyal támadott*)

I/10 – Ügyvédi meghatalmazás

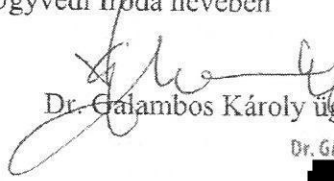
Indítványozó szükség esetén kéri beszerezni az indítvány elbírálásához a Fővárosi
Törvényszék 33. P. 23.683/2017. sz. iratait.

Budapest, 2020. június 6.

Tisztelettel:

[redacted] felperes indítványozó

képviselőként a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében

Dr. Galambos Károly ügyvéd

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
[redacted]

Mellékletek (10 db)

I/1 – Alkotmánybíróság IV/2147-4/2017. számú, 2019. október 22-én kelt visszautasító
végzése

I/2 – Fővárosi Törvényszék 122. P. 23.863/2017/6. sorszámu végzése

I/3 – Felperes indítványozó 2018. május 22-én kelt levele